

prima instanță; (Judecătoria Anenii Noi) M. Chiperi

instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

DECIZIE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată
”Caravita Co”, Magnet Victor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de firma de
producție și comerț ”Valah” împotriva societății cu răspundere limitată ”Caravita
Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a prejudiciului efectiv,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, prin care a
fost respinsă cererea avocatului Maican Stanislav în interesele societății cu
răspundere limitată ”Caravita Co” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la
depunerea apelului și restituită societății cu răspundere limitată ”Caravita Co”
cererea de apel.

c o n s t a t ă:

La 05 septembrie 2016 firma de producție și comerț ”Valah” a înaintat
cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată ”Caravita
Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a prejudiciului efectiv.

În motivarea cererii a menționat că, la data de 12 iunie 2014, a încheiat cu
societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” contractul de prestări servicii
nr. 6801, având ca obiect declararea mărfurilor și unităților de transport și alte
operațiuni în domeniul vămii conform procedurii stabilite de legislația
Republicii Moldova.

Menționează că potrivit pct. 5.1.1 al contractului nominalizat, s-a obligat la
executarea declarării mărfii și unităților de transport, altor operațiuni în domeniul
vămii, iar conform pct. 5.3 4 și-a asumat obligația de respectare a cerințelor
destinației vamale solicitate din momentul supunerii mărfurilor și unităților de
transport acestei destinații și să respecte termenii de depunere a declarației vamale
conform legislației vamale.

Sușine că la 10 iunie 2014, a depus cererea privind eliberarea autorizației de
transformare sub control vamal care a fost acceptată cu eliberarea ulterioară a
autorizației pentru transformare sub control vamal nr. TCV 20143000000015 din

11 iunie 2014, în baza căreia urma să se importe în regim vamal suspensiv de „transformare sub control vamal” un elevator conceput pentru exploatare agricole dezamblat și care se planifica să fie montat și dat în exploatare în termenul autorizației până la 11 iunie 2015.

Relevă că în cadrul regimului vamal de „transformare sub control vamal” se permite ca mărfurile străine să fie utilizate pe teritoriul Republicii Moldova în operațiuni ce le modifică natura sau starea, fără încasarea drepturilor de import și fără aplicarea măsurilor de politică economică în conformitate cu art. 63 Cod Vamal.

Afirmă că în baza contractului de prestări servicii sus menționat a efectuat formalitățile vamale cu garantarea drepturilor de import aferente acestui bun prin scrisoarea de garanție nr. 287G303 din 12 iunie 2014 în suma de 7 506 500 lei.

Remarcă că pe parcursul acțiunii garanției financiare acordate societății cu răspundere limitată „Caravita Co” a eliberat demers nr. 21 din 06 februarie 2015 prin care a garantat firmei de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată restituirea garanției vamale conform scrisorii nr. 287G303 din 12 iunie 2014 în cuantum de 7 506 500 lei, totodată firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată a fost asigurată că construcția elevatorului va fi finisată la 01 iunie 2015, însă contrar asigurărilor eliberate, societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” nu a respectat termeni indicați pentru eliberarea garanției financiare.

În scopul prevenirii încălcării legislației vamale de către firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată a fost acceptată prelungirea termenului a scrisorii de garanție nr. 287G303 din 12 iunie 2014.

Astfel, acțiunea scrisorii de garanție a fost extinsă cu indicarea termenului limită până la 10 iunie 2016 pentru plasarea mărfii în alt regim vamal cu achitarea drepturilor de import de către societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” (plătitor vamal) în conformitate cu art. 123 Cod vamal.

Explică că la 10 iunie 2016, a expirat acțiunea scrisorii de garanție sus menționate, iar despre faptul dat societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a fost anunțată de nenumărate ori atât telefonic, cât și prin intermediul oficiului poștal, ultimele fiind scrisorile recomandate nr. 97 din 21 martie 2016 și nr. 192 din 15 iunie 2016, în același timp despre prelungirea termenului de valabilitate a Autorizației nr. TCV 201430000000015 din 11 iunie 2014 eliberate societății cu răspundere limitată „Caravita Co” sau substituirea garanției financiare, ori încheierea regimului vamal firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată nu a fost informată.

La 12 august 2016, prin scrisoarea emisă de către BC „Energbank” SA, fiind clientul băncii, a fost informată referitor la parvenirea ordinului incaso nr. 19 din 09 august 2016 în sumă de 9 160 420,89 lei emis de Biroul Vamal Chișinău.

În același timp, relevă că la data de 23 august 2016, prin scrisoarea nr. 10/01-01/225 emisă de către BC „Energbank” SA a fost informat referitor la parvenirea de la Biroul Vamal Chișinău a obligației nr. 5012 din 16 august 2016, prin care a fost concretizată suma totală spre încasare, care a constituit 9 202 714,75 lei.

La acest segment, afirmă că a efectuat verificarea soldului cu Biroul Vamal Chișinău cu scopul stabilirii sumelor încasate și sumelor restante.

Urmare a controlului efectuat, prin fișa de evidență eliberată pe perioada 18 august 2016-23 august 2016 pentru firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată a fost constatat, că din contul său întru executarea ordinului de incaso nr. 19 din 09 august 2016, au fost încasate sume în mărime de 127 943 lei la data de 12 august 2016, în mărime de 9 000 000 lei și 32 478,00 lei la data de 19 august 2016, iar prin fișa de evidență pe perioada 02 octombrie 2015-23 august 2016 pentru societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a fost stabilit, că din contul firmei de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată întru executarea Deciziei de regularizare nr. 793 din 12 iulie 2016, Deciziei cu privire la executarea silită a obligației vamale a plătitorului vamal nr. 54 din 08 august 2016, a fost încasată suma în mărime de 18 249 lei.

Se mai arată că la situația din 22 august 2016, de către Biroul Vamal Chișinău a fost calculată penalitatea conform art. 228 Cod fiscal pentru fiecare zi de întârziere a plății drepturilor de import în sumă de 34 602 lei, care a fost achitată de către firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată la data de 23 august 2016, prin urmare obligația vamală apărută către societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” (plătitor vamal), în conformitate cu art. 123 Cod vamal, pe deplin a fost stinsă din contul firmei de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată.

Susține că circumstanțele enunțate sunt confirmate prin scrisoarea nr. 12-2136 din 12 august 2016 emisă de către BC „Energbank” SA, ordin incaso nr. 19 din 09 august 2016 în sumă de 9 160 420,89 lei emis de către Biroul Vamal Chișinău, decizia de regularizare nr. 793 din 12 iulie 2016 în suma de 8 985 203,45 lei, decizia cu privire la executarea silită a obligației vamale a plătitorului vamal nr. 54 din 08 august 2016 în suma de 404 065,83 lei, decizia nr. 54 din 08 august 2016 în suma de 8 985 203,45 lei, obligației nr. 5012 din 16 august 2016, fișa de evidență pe perioada 02 octombrie 2015-23 august 2016 pentru SRL „Caravita Co”, fișa de evidență eliberate pe perioada 18 august 2016-23 august 2016 pentru firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată.

În continuare menționează că suma drepturilor de import și a penalităților calculate conform deciziilor sus indicate constituie 9 202 714,75 lei, ce intra în contradicție cu ordinul de incaso nr. 19 din 09 august 2016 în sumă de 9 160 420,89 lei înaintat de către Biroul Vamal Chișinău spre executare către instituția financiară.

Astfel, precizează că reieșind din faptul că ordinul incaso se considera document executoriu, iar suma indicată spre executare a fost confirmată de către organul emitent, BC „Energbank” SA a primit și parțial a executat obligația prin ordin incaso nr. 19 la data de 12 august 2016 în sumă de 127 943,37 lei, iar la data de 19 august 2016 a fost încasată suma restanta prin ordin incaso nr. 708 în sumă de 9 000 000 lei și prin ordin incaso nr. 709 în sumă de 32 477,52 lei, ordin de plată nr. 720 din 23 august 2016 în sumă de 34 602 lei, în total fiind încasată din contul firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată pentru executarea ordinului incaso nr. 19 din data de 09 august 2016 emis în baza deciziei

de regularizare nr. 793 din 12 iulie 2016, deciziei cu privire la executarea silită a obligației vamale a plătitorului vamal nr. 54 din 08 august 2016 și obligației nr. 5012 din 16 august 2016 în sumă de 9 195 022,89 lei.

În consecință, în urma neconformării de către societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a cerințelor stabilite de regimul vamal de „transformare sub control vamal” (substituirea garanției financiare, încheierea regimului vamal prin achitarea drepturilor de import) firmei de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată a suportat cheltuieli în urma sancțiunilor aplicate de către organul vamal, ca urmare a încălcării de către societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a reglementărilor vamale.

În contextul dat invocă că societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” nu și-a onorat obligațiile contractuale, acumulând față de firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată o datorie în sumă de 9 195 022,89 lei, or, potrivit art. 970 Codul civil, prin contractul de prestări servicii (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită.

Evidențiază, în același timp, că prin pretenția nr. 264 din 12 august 2016, remisă sodeității cu răspundere limitată „Caravita Co”, a solicitat executarea benevolă extrajudiciară a plăților restante, prin decontarea la contul firmei de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată a valorii de 9 160 420,89 lei, care a fost recepționată la data de 15 august 2016, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns și satisfacere, iar datoria restantă a rămas neachitată până în prezent.

Consideră că în speță, societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” nu a respectat condițiile stabilite prin contract ce țin de restituirea cheltuielilor suportate în urma sancțiunilor aplicate de către organele vamale, ca urmare a încălcării de către societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a reglementărilor vamale și actelor legislative în vigoare, astfel suma datoriei restante constituie 9 195 022,89 lei.

Suplimentar evidențiază faptul că potrivit pct. 5.3.7 din contractul de prestări servicii nr. 6801 din 12 iunie 2014, pentru neachitarea datoriei în termen stabilit se aplică penalitate în mărime de 0,1% din suma neachitată la timp pentru fiecare zi de întârziere, pentru perioada 18 august 2016 până la 05 septembrie 2016, ce constituie suma de 174 532,41 lei.

La fel, afirmă că în urma nerespectării de către societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a reglementărilor vamale ce țin de încheierea regimului vamal în termenul stabilit sau substituirea garanției financiare cât și nerespectarea obligațiilor contractuale firmei de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată a fost cauzat prejudiciu efectiv în mărime de 3 723 335,61 lei.

Totodată, reclamantul a invocat că suma prejudiciului efectiv a apărut ca urmare a măsurilor de aplicare a sechestrului asupra conturilor firmei de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată și încasarea forțată a sumelor prezentate spre executare, respectiv, suma în mărime de 4 000 000 lei a fost încasată din suma garanției financiare eliberate de către banca BC „Energbank” SA conform contractului de credit nr. 845-1295 din 10 noiembrie 2014.

În acest sens, relatează că potrivit prevederilor contractuale pct. 4.6.1. al contractului și pct. 4 al Acordului adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 845-1295 din 10 noiembrie 2014, firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată se obligă să achite băncii pentru dispunerea de suma creditului, acordate o dobândă, calculată la rata de 13 % anual și comision în mărime de 0,5% anual din soldul creditului, totodată pentru acoperirea sumei restante în mărime de 5 000 000 lei la data de 22 august 2016 a fost încheiat contract de împrumut nr. 22/08 ROM-1, cu condiția stipulată în pct. 2 al contractului a dobânzii în mărime de 13 % determinat de către Banca Națională a Moldovei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. a), art. 9, art. 196, art. 210, art. 512, art. 513, art. 514, art. 572, art. 575, art. 602, art. 609, art. 610, art. 611, art. 618, art. 666, art. 941, art. 970 din Codul civil.

Solicită încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a datoriei în mărime de 9 195 022,89 lei, penalități în mărime de 174 532,41 lei, prejudiciu efectiv în mărime de 3 723 335,61 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 19 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă integral, și s-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” în beneficiul firmei de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată datoria în suma de 9 195 022,89 lei, penalitatea contractuală în mărime de 174 532,41 lei, prejudiciul material efectiv în mărime de 3 723 335,61 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 65 000 lei, iar în total suma de 13 157 890, 91 lei.

La 28 decembrie 2016, societatea cu răspundere limitată „Caravita Co”, reprezentată de avocatul Maican Stanislav a depus cerere apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe. Totodată, a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat (f.d. 183 Vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, a fost respinsă cererea avocatului Maican Stanislav în interesele societății cu răspundere limitată „Caravita Co”, cu privire la scutirea de la achitarea taxei de stat la depunerea apelului și nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către avocatul Maican Stanislav în interesele societății cu răspundere limitată „Caravita Co”, fiindu-i acordat apelantului termen până la data de 21 martie 2016, pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 37 500 lei (f.d. 195-198).

La 28 februarie 2017, societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 (f.d. 200-203 Vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017, a fost respins recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 (f.d. 225-232 Vol. I).

La 11 aprilie 2017, societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a depus apel motivat. De asemenea, a solicitat scutirea de la achitarea taxei de stat (f.,d. 235-241 Vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, a fost respinsă cererea avocatului Maican Stanislav în interesele societății cu răspundere limitată ”Caravita Co” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea apelului și restituită societății cu răspundere limitată ”Caravita Co” cererea de apel.

La 03 iulie 2017, lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Caravita Co”, Magnet Victor a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Recurentul, în motivarea recursului a menționat că la data de 16 iunie 2017, reprezentantul societății cu răspundere limitată ”Caravita Co” a recepționat încheierea contestată de la oficiul poștal.

La fel, lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Caravita Co”, Magnet Victor a menționat că abia prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017, a obținut dreptul de supraveghere și/sau administrare a societății cu răspundere limitată ”Caravita Co”, iar despre prezenta cauză a aflat din răspunsul la notificarea adresată Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017.

Consideră că cererea de scutire de la achitarea taxei de stat înaintată de avocatul Maican Stanislav a fost examinată în lipsa lichidatorului, fiind în imposibilitate de a se expune asupra cererii de scutire de la plata taxei de stat.

Cu atât mai mult că, în conformitate cu art. 85 alin. (4) Codul de procedură civilă, societatea cu răspundere limitată ”Caravita Co” urmează a fi scutită integral sau parțial de la achitarea taxei de stat, în condițiile în care s-a dispus dizolvarea acesteia prin lichidare, fapt ce denotă imposibilitatea achitării taxei de stat.

Or, reiterează că mijloacele financiare ce urmează a fi obținute din realizarea bunurilor, proprietate a societății cu răspundere limitată ”Caravita Co” sunt destinate pentru stingerea creanțelor creditorilor, iar prin achitarea taxei de stat pentru examinarea apelului, ar putea fi defavorizați creditorii.

La fel, menționează că la emiterea încheierii contestate, instanța de apel nu a cunoscut despre decizia Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2017 (prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 15 septembrie 2016) privind dizolvarea societății cu răspundere limitată ”Caravita Co” în vederea lichidării acesteia și prin care organele de conducere au fost înlăturate de la administrarea societății, fiind limitate în drepturi de a reprezenta societatea.

Deci, avocatul Maican Stanislav fiind împuternicit de organele de conducere a societății cu răspundere limitată ”Caravita Co”, la data examinării cererii de scutire de la achitarea taxei de stat nu era împuternicit de a reprezenta societatea, or dreptul acestuia de a reprezenta societatea cu răspundere limitată ”Caravita Co”, a dispărut la data de 02 mai 2017.

La 21 august 2017, firma de producție și comerț „Valah” societate cu răspundere limitată a depus referință la recursul declarat de societatea cu răspundere limitată ”Caravita Co”, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea instanței de apel a fost pronunțată la 23 mai 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a încheierii la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 iulie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Actele cauzei denotă că la 28 decembrie 2016 societatea cu răspundere limitată "Caravita Co" a contestat cu apel nemotivat hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 19 decembrie 2016, fără achitarea taxei de stat. Totodată, a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat (f.d. 183 Vol. I).

În conformitate cu art. 364 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, a fost respinsă cererea avocatului Maican Stanislav în interesele societății cu răspundere limitată „Caravita Co” cu privire la scutirea de la achitarea taxei de stat la depunerea apelului și nu s-a dat curs cererii de apel, fiindu-i acordat apelantului termen până la data de 21 martie 2016, pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 37 500 lei (f.d. 195-198).

Societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 (f.d. 200-203 Vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017, a fost respins recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "Caravita Co" și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 (f.d. 225-232 Vol. I).

La 11 aprilie 2017, societatea cu răspundere limitată "Caravita Co" a depus apel motivat. De asemenea, a solicitat scutirea de la achitarea taxei de stat (f.,d. 235-241 Vol. I).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că examinarea chestiunii punerii pe rol a apelului declarat de societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” a fost stabilită pentru data de 23 mai 2017.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea de apel dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

Dat fiind că apelantul societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” nu a lichidat în termen neajunsurile indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, în baza art. 369 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 23 mai 2017, a restituit apelantului cererea de apel.

Așadar, în circumstanțele stabilite, Colegiul reține că instanța de apel întemeiat a restituit cererea de apel declarată de societatea cu răspundere limitată „Caravita Co”, pe motiv că nu a înlăturat neajunsurile în termenul limită stabilit prin încheierea instanței de apel. Or, apelantul a beneficiat de termen suficient pentru a înlătura neajunsurile, și anume, pentru a prezenta dovada de achitare a taxei de stat.

Astfel, raportând la caz normele sus-citate, în condițiile în care apelantul societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” nu a înlăturat neajunsurile în termenul limită acordat de instanța de apel, Colegiul consideră concluzia instanței de apel privind restituirea apelului întemeiată.

Totodată, Colegiul consideră întemeiată concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii cu privire la scutirea de la achitarea taxei de stat la depunerea apelului.

Astfel, probele prezentate de către societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” în justificarea cererii de scutire de la achitarea taxei de stat sunt insuficiente – pentru a considera că aceasta este în imposibilitate de a achita taxa de stat.

Prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că societatea cu răspundere limitată „Caravita Co” nu a prezentat probe concludent ce ar demonstra lipsa surselor financiare și situația precară a întreprinderii, precum și lipsa oricăror bunuri sau imobile, care ar servi drept temei pentru scutirea de la achitarea taxei de stat.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs reține că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin practica sa constantă de nenumărate ori a precizat că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (*cauza Golder împotriva Regatului Unit §-36 din 21 februarie 1975*), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*Ashingdane împotriva Regatului Unit, 28 mai 1985*).

În conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze

despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, Colegiul notează că societatea cu răspundere limitată „Caravita Co”, contestând cu apel hotărârea primei instanțe, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță (*Cauza Van Harn vs Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prin restituirea cererii de apel, recurentului nu i s-a îngrădit accesul liber la justiție protejat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele invocate în cererea de recurs, deoarece acestea poartă un caracter declarativ, nu constituie temei de admitere a recursului și nu indică la ilegalitatea încheierii atacate.

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă restituirea cererii de apel.

Din considerentele menționate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Caravita Co”, Magnet Victor și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art.428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată ”Caravita Co”, Magnet Victor.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de firma de producție și comerț ”Valah” împotriva societății cu răspundere limitată ”Caravita Co” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a prejudiciului efectiv.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari